

Regeringens proposition

1979/80: 45

om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Schweiz beträffande skatter på kvarlåtenskap och arv

beslutad den 25 oktober 1979.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

INGEMAR MUNDEBO

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Schweiz beträffande skatter på kvarlåtenskap och arv.

Avtalet ersätter ett den 16 oktober 1948 undertecknat avtal mellan Sverige och Schweiz för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Avtalet träder i kraft den dag då ratifikationshandlingarna utväxlas och tillämpas på kvarlåtenskap efter personer som avlider denna dag eller senare.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1979-10-25

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Ullsten, Bohman, Mundebo, Wikström, Friggebo, Mogård, Dahlgren, Åsling, Söder, Krönmark, Burenstam Linder, Wirtén, Holm, Andersson, Boo, Winberg, Adelsohn, Danell

Föredragande: statsrådet Mundebo

Proposition om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Schweiz beträffande skatter på kvarlåtenskap och arv

---

Den 16 oktober 1948 undertecknades det nu gällande avtalet mellan Sverige och Schweiz för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Avtalet godkändes av riksdagen (prop. 1948: 306, BevU 1948: 61, rskr 1948: 470) och trädde i kraft den 25 mars 1949 (SFS 1949: 152).

Under åren 1963–1966 utarbetades inom organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) ett modellavtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap och arv. Den 28 juni 1966 rekommenderade OECD:s råd medlemsstaternas regeringar bl. a. att revidera sådana existerande avtal som inte motsvarar aktuella behov och att därvid bringa avtalens regler i överensstämmelse med modellavtalets.

Modellavtalets bestämmelser bygger visserligen i huvudsak på samma beskattningsprinciper som gäller enligt 1948 års avtal mellan Sverige och Schweiz men en rad olikheter finns dock både i materiellt och formellt hänseende. Ur svensk synpunkt är de nuvarande avtalsreglerna även mindre tillfredsställande på vissa väsentliga punkter.

Förhandlingar om ett nytt avtal inleddes på svenskt initiativ i Bern den 14–den 16 september 1976 och avslutades i Stockholm den 19 och den 20 oktober 1977. Sistnämnda dag paraferades ett på tyska upprättat förslag till nytt avtal mellan de båda länderna. Överenskommelse har senare nåtts om en avtalstext på svenska. Vid paraferingen upprättades även ett förhandlings- och paraferingsprotokoll på tyska. Förslaget till avtal samt protokollet bör fogas till regeringsprotokollet i detta ärende som bilagor.

Avtalsförslaget och protokollet remitterades till *kammarkollegiet*. Efter påpekande från kammarkollegiet omarbetades avtalsförslaget i förtydli-

gande syfte. I övrigt har kammarkollegiet inte haft några erinringar mot förslaget eller protokollet.

Sedan regeringen den 11 januari 1979 beslutat att avtalet skulle under-tecknas, har detta den 7 februari 1979 undertecknats för Sveriges del av chefen för utrikesdepartementet.

I Schweiz har kantonen, distrikt, förvaltningsområden och kommuner rätt att ta ut skatter på arv eller kvarlåtenskap. Skatter av detta slag tas ut i alla kantonen utom Schwyz, Obalden och Valais. Beskattningsrätten tillkommer i allmänhet den kanton i vilken arvlåtaren hade hemvist vid dödsfallet. Arvtagarens hemvist saknar därvid betydelse och även arvtagare med hemvist i annan stat har att erlagga sådana skatter till schweiziska kantonen. Beskattningen sker antingen som skatt på kvarlåtenskap eller som skatt på arv. Skatt på kvarlåtenskap tas ut endast av kantonerna Neuchâtel, Graubünden och Solothurn. Denna skatt påförs kvarlåtenskapen i sin helhet. Kantonerna Neuchâtel och Solothurn tar f. ö. även ut arvsskatt. I alla andra kantonen förekommer endast skatt på arv. Vissa kantonen tar inte ut skatt på arv om arvtagaren är arvlåtarens make, barn eller förälder. I kommunerna Vaud och Fribourg förekommer arvsskatt i form av tilläggsskatt på den skatt som tas ut av resp. kanton.

Principerna för beskattningen i förevarande avtal överensstämmer i huvudsak med dem som gäller enligt 1948 års avtal. I två väsentliga hänseenden skiljer sig dock de båda avtalen åt. Det första avser metoden för att undvika dubbelbeskattning. Enligt 1948 års avtal gäller för både Sverige och Schweiz den s. k. exemption-metoden dvs. egendom som enligt avtalet får beskattas i en stat skall vara undantagen från beskattning i den andra staten. I förevarande avtal gäller däremot för Sveriges del med visst undantag den s. k. credit of tax-metoden. Innebörden av denna metod redovisas senare i samband med redogörelsen för art. 10 i avtalet. Det andra avser möjlighet för Sverige att oavsett avtalets övriga beskattningsregler i vissa fall beskatta kvarlåtenskap efter svenska medborgare med hemvist i Schweiz.

Avtalet åsyftar liksom 1948 års avtal i princip att lösa sådana fall av dubbelbeskattning då egendom efter en i Sverige eller i Schweiz bosatt person är underkastad såväl svensk arvsskatt som i Schweiz utgående skatt på kvarlåtenskap eller arv. Det överensstämmer i allt väsentligt med OECD:s nyssnämnda modellavtal. Särskilda bestämmelser om utbyte av upplysningar saknas dock.

Avtalet avses bli tillämpligt på kvarlåtenskap efter arvlåtare som vid dödsfallet hade hemvist i Sverige eller i Schweiz eller i båda staterna (*art. 1*) och omfattar de schweiziska skatterna på kvarlåtenskap och arv samt den svenska arvsskatten (*art. 2*). *Art. 3* innehåller vissa allmänna definitioner. Frågan om en arvlåtare vid dödsfallet hade hemvist i Sverige eller i Schweiz är av avgörande betydelse för tillämpning av avtalet. Om den avlidne vid dödsfallet var bosatt i Schweiz enligt schweizisk lag och i

Sverige enligt svensk lag avgörs hans hemvist enligt avtalet med stöd av bestämmelserna i *art. 4* i avtalet.

Beskattningsreglerna för olika slag av arvfallen egendom återfinns i *art. 5–8*. Enligt *art. 5* får sålunda fast egendom alltid beskattas i den stat där egendomen är belägen. Detta gäller även om fastigheten tillhör företag eller används vid utövande av fritt yrke. Rörelsetillgångar nedlagda i fast driftställe, som arvlätare med hemvist i en stat har i den andra staten, får beskattas i den stat där driftstället är beläget (*art. 6 punkt 1*). Motsvarande regler gäller enligt *art. 6 punkt 7* i fråga om tillgångar som ingår i stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke. Uttrycket "fast driftställe" är definierat i *art. 6 punkterna 2–6*. Skepp och luftfartyg som används i internationell trafik och som efterlämnas av en person med hemvist i en stat får beskattas i den andra staten endast om företaget har sin verkliga ledning där (*art. 7*). Övrig egendom beskattas enligt *art. 8* i regel endast i den stat där arvlätaren hade hemvist vid dödsfallet. Ett viktigt undantag från denna regel förskrivs i *art. 10 punkt 3*. Innehållet i denna punkt kommer att redovisas i samband med redogörelsen för *art. 10*.

Föreskrifter om avdrag för kostnader och avräkning för skulder förekommer i inkomst- och förmögenhetsskatteavtal endast beträffande inkomst av rörelse och i bestämmelserna om förbud mot diskriminering. I arvsskatteavtal har det däremot ansetts vara av väsentlig betydelse att generellt reglera frågan om avräkning för skulder. I förevarande avtal finns föreskrifter härom i *art. 9*, som är identisk med motsvarande artikel i OECD:s modellavtal.

I *art. 10* (metodartikeln) ges föreskrifter om hur dubbelbeskattning skall undvikas. Som nämnts tidigare gäller enligt det nya avtalet för svensk del i regel credit of tax-metoden. Denna innebär att egendom, som efterlämnas av en person vilken vid sin död hade hemvist i Sverige och som enligt *art. 5–7* får beskattas i Schweiz, beskattas även i Sverige. Schweizisk skatt skall dock i sådant fall avräknas från svensk skatt enligt bestämmelserna i punkt 1. Undantag från denna regel gäller enligt punkt 2 i det fall då arvlätaren vid sin död var schweizisk medborgare, och inte samtidigt svensk medborgare, vilken efterlämnar sådan fast egendom som avses i *art. 5* och som får beskattas i Schweiz. I sådant fall gäller för svensk del exemption-metoden, dvs. egendomen skal' undantas från beskattning i Sverige. Egendomen får dock enligt punkt 5 beaktas vid bestämmandet av skatten på övrig egendom eller vid beräkningen av skattesatsen för egendomen. Som berörts tidigare innebär det nya avtalet rätt för Sverige att oavsett avtalets övriga bestämmelser beskatta egendom som efterlämnas av svenska medborgare med hemvist i Schweiz. Bestämmelser härom finns i punkt 3. Bestämmelserna innebär att egendom, som efterlämnas av en svensk medborgare, vilken inte samtidigt är schweizisk medborgare, med hemvist i Schweiz enligt *art. 4* i avtalet, får beskattas i Sverige enligt svensk lagstiftning utan hinder av övriga bestämmelser i avtalet. Ett villkor

härför är dock att den avlidne inom fem år före dödsfallet haft hemvist i Sverige. Bestämmelsen utgör ett undantag från art. 8 som föreskriver, att annan egendom än sådan som avses i art. 5–7 beskattas endast i arvlåtarens hemviststat. Beskattningsregeln i punkt 3 påverkar emellertid inte den beskattningsrätt som Schweiz i egenskap av hemviststat enligt avtalet har med stöd av art. 8. Uppkommer därvid dubbelbeskattning, undanröjs denna genom att Sverige från den del av den svenska skatten som belöper på egendom, som enligt art. 8 beskattas i Schweiz, avräknar schweizisk skatt på samma egendom. Bestämmelserna i punkt 3, som har sin förebild i liknande bestämmelser i art. 25 § 2 i 1965 års inkomst- och förmögenhetskatteavtal (SFS 1966:554), har tillkommit för att försvåra skatteflykt genom utflyttning från Sverige. Efter femårstidens utgång får egendom efter en svensk medborgare som vid sin död hade hemvist i Schweiz beskattas i Sverige endast i den mån bestämmelserna i art. 5–7 medger detta. Sker sådan beskattning, får emellertid annan egendom, som enligt art. 8 beskattas endast i Schweiz, beaktas för progressionsberäkning (punkt 5).

I art. 11 har intagits bestämmelser om förbud mot diskriminering i skattehänseende och art. 12 innehåller bestämmelser om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse i fall av beskattning i strid med avtalets regler samt vid tolknings- eller tillämpningstvister. Av särskilt intresse i detta sammanhang är art. 12 punkt 4, som inte har motsvarighet i OECD:s modellavtal och som ger behöriga myndigheter möjlighet att lösa fall av dubbelbeskattning även i fråga om gåvoskatt. En liknande bestämmelse infördes genom tilläggsavtal år 1973 i art. 9 i 1953 års arvsskatteavtal med Danmark (SFS 1973: 1185).

Art. 13 innehåller bestämmelser om diplomatiska och konsulära befattningshavare.

Enligt art. 14 skall avtalet ratificeras. Det träder i kraft den dag då ratifikationshandlingarna utväxlas och dess bestämmelser tillämpas på kvarlåtenskap efter personer som avlider denna dag eller senare. Med ikraftträdandet av det nya avtalet upphör 1948 års avtal att gälla.

I art. 15 behandlas avtalets upphörande.

I likhet med 1965 års inkomst- och förmögenhetskatteavtal och 1948 års arvsskatteavtal saknar förevarande avtal bestämmelser om utbyte av upplysningar för beskattningsändamål. Schweiz har reserverat sig mot de bestämmelser om utbyte av upplysningar som intagits i OECD:s modellavtal av år 1966 på samma sätt som reservation tidigare skett mot samma bestämmelser i 1963 års modellavtal i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatter. På schweizisk sida hänvisade man vid förhandlingarna till dessa reservationer och förklarade sig inte kunna tillmötesgå det svenska kravet om bestämmelser om utbyte av upplysningar i enlighet med OECD:s modellavtal. Som framgår av förhandlings- och paraferingsprotokollet har den schweiziska förhandlingsdelegationen förklarat att upplys-

ningar kommer att lämnas med stöd av avtalets regler om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (art. 12) bl. a. i fall då sådana upplysningar är nödvändiga för en riktig tillämpning av avtalet och för att förhindra missbruk av detta. Innehållet i förhandlings- och paraferingsprotokollet överensstämmer med motsvarande bestämmelser i det protokoll som upprättades i samband med paraferingen av 1965 års inkomst- och förmögenhets-skatteavtal (se prop. 1965: 177 s. 40 o. f.).

Avtalet har kunnat utformas praktiskt taget helt i enlighet med OECD:s modellavtal från år 1966. En viktig avvikelse är emellertid att Sverige erhållit rätt att, utan hinder av övriga bestämmelser i avtalet, enligt svensk lagstiftning beskatta kvarlåtenskap efter svenska medborgare med hemvist i Schweiz, om den avlidne inom fem år före dödsfallet haft hemvist i Sverige. Å andra sidan har man på schweizisk sida inte kunnat acceptera att OECD:s regler om utbyte av upplysningar för beskattningsändamål tas in i avtalet. Visst utbyte av upplysningar är dock möjligt inom ramen för andra bestämmelser i avtalet. Vidare öppnar avtalet möjlighet för behöriga myndigheter att genom ömsesidig överenskommelse lösa fall av dubbelbeskattning av gåva och förskott på arv. Avtalet bygger på ömsesidiga åtaganden och jag anser att det utgör en tillfredsställande lösning av hithörande skatteproblem.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att godkänna avtalet mellan Konungariket Sverige och Schweiziska Edsförbundet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap och arv.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga det förslag föredraganden har lagt fram.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Schweiziska Edsförbundet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap och arv

Konungariket Sverige och Schweiziska Edsförbundet har, föranledda av önskan att ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap och arv överenskommit om följande bestämmelser:

KAPITEL I

Avtalets tillämpningsområde

Artikel 1 Kvarlåtenskap som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på kvarlåtenskap efter arvlåtare som vid dödsfallet hade hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 2 Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på kvarlåtenskap och arv, som uttages för envar av de båda avtalsslutande staterna, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter (även då sådana skatter utgår i form av tilläggsskatter), oberoende av sättet på vilket skatterna uttages.

2. Med skatter på kvarlåtenskap och arv förstås alla skatter som på grund av dödsfall utgår i form av kvarlåtenskapsskatt, arvs-skatt, avgift på förmögenshetsöverlåtelse eller skatt på gåva för dödsfalls skull.

3. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är särskilt

- a) i Sverige: arvsskatten;
- b) i Schweiz: skatter på kvarlåtenskap och arv, vilka uttages av kantonen, distrikt, förvaltningsområden och kommuner.

Abkommen zwischen dem Königreich Schweden und der Schweizerischen Eidgenossenschaft zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Nachlass- und Erbschaftsteuern

Das Königreich Schweden und die Schweizerische Eidgenossenschaft von dem Wunsche geleitet, ein Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Nachlass- und Erbschaftsteuern abzuschliessen,

haben folgendes vereinbart:

ABSCHNITT I

Geltungsbereich des Abkommens

Artikel 1 Unter das Abkommen fallende Nachlässe

Dieses Abkommen gilt für Nachlässe von Erblassern, die im Zeitpunkt ihres Todes einen Wohnsitz in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten hatten.

Artikel 2 Unter das Abkommen fallende Steuern

1. Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Nachlass- und Erbschaftsteuern, die für Rechnung eines der beiden Vertragsstaaten, seiner politischen Unterabteilungen oder seiner lokalen Körperschaften (auch in Form von Zuschlägen) erhoben werden.

2. Als Nachlass- und Erbschaftsteuern gelten alle Steuern, die von Todes wegen als Nachlasssteuern, Erbanfallsteuern, Abgaben vom Vermögensübergang oder Steuern von Schenkungen auf den Todesfall erhoben werden.

3. Zu den bestehenden Steuern, für die das Abkommen gilt, gehören insbesondere

- a) in Schweden: die Erbschaftsteuer;
- b) in der Schweiz: die von den Kantonen, Bezirken, Kreisen und Gemeinden erhobenen Nachlass- und Erbanfallsteuern.

4. Avtalet tillämpas även på alla skatter på kvarlåtenskap och arv, som efter undertecknandet av avtalet uttages vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som skett i respektive skattelagstiftning.

KAPITEL II

Definitioner

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. I detta avtal har följande uttryck nedan avgivna betydelse:

a) Uttrycken "en avtalslutande stat" och "den andra avtalslutande staten" åsyftar Sverige eller Schweiz, alltefter som sammanhanget kräver.

b) Uttrycket "behörig myndighet" åsyftar

1) i Sverige: budgetministern eller dennes befullmäktigade ombud;

2) i Schweiz: chefen för Edsförbundets skatteförvaltning eller dennes befullmäktigade ombud.

2. Då en avtalslutande stat tillämpar detta avtal anses, såvida icke sammanhanget föranleder annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter som omfattas av avtalet.

Artikel 4

Skatterättsligt hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal avgöres frågan, huruvida en arvlätare vid dödsfallet hade hemvist i en avtalslutande stat, i enlighet med lagstiftningen i denna stat.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 en arvlätare hade hemvist i båda avtalslutande staterna gäller följande:

a) Arvlätaren anses ha hemvist i den stat där han hade ett hem som stadigvarande stod

4. Das Abkommen gilt auch für alle Nachlass- und Erbschaftsteuern, die nach der Unterzeichnung dieses Abkommens neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander die in ihren Steuergesetzen eingetretenen wesentlichen Änderungen mit.

ABSCHNITT II

Begriffsbestimmungen

Artikel 3

Allgemeine Begriffsbestimmungen

1. Im Sinne dieses Abkommens:

a) bedeuten die Ausdrücke „ein Vertragsstaat“ und „der andere Vertragsstaat“, je nach dem Zusammenhang, Schweden oder die Schweiz;

b) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“

1) in Schweden:

der Budgetminister oder sein bevollmächtigter Vertreter;

2) in der Schweiz:

der Direktor der Eidgenössischen Steuerverwaltung oder sein bevollmächtigter Vertreter.

2. Bei Anwendung des Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder im Abkommen nicht definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, für die das Abkommen gilt.

Artikel 4

Steuerlicher Wohnsitz

1. Ob ein Erblasser im Zeitpunkt seines Todes einen Wohnsitz in einem Vertragsstaat hatte, bestimmt sich bei Anwendung dieses Abkommens nach dem Recht dieses Staates.

2. Hatte nach Absatz 1 ein Erblasser in beiden Vertragsstaaten einen Wohnsitz, so gilt folgendes:

a) Der Wohnsitz des Erblassers gilt als in dem Staat gelegen, in dem er über eine stän-

till hans förfogande. Om han hade ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser var starkast (centrum för levnadsintressena).

b) Om det icke kan avgöras i vilken stat arvlåtaren hade centrum för levnadsintressena eller om han icke i någondera staten hade ett hem som stadigvarande stod till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistades.

c) Om arvlåtaren stadigvarande vistades i båda staterna eller om han icke vistades stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han var medborgare.

d) Om arvlåtaren var medborgare i båda staterna eller om han icke var medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

KAPITEL III

Beskattningsregler

Artikel 5

Fast egendom

1. Fast egendom, som tillhörde arvlätare, vilken vid dödsfallet hade hemvist i en avtalsslutande stat, och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket "fast egendom" har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid egendom som utgör tillhör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fast egendom är tillämpliga, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralfyndighet, källa och annan naturtillgång. Skepp och luftfartyg anses icke som fast egendom.

3. Punkterna 1 och 2 tillämpas även på fast

dige Wohnstätte verfügte. Verfügte er in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sein Wohnsitz als in dem Staat gelegen, zu dem er die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hatte (Mittelpunkt der Lebensinteressen).

b) Kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat der Erblasser den Mittelpunkt seiner Lebensinteressen hatte, oder verfügte er in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sein Wohnsitz als in dem Staat gelegen, in dem er seinen gewöhnlichen Aufenthalt hatte.

c) Hatte der Erblasser seinen gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Staaten oder in keinem der Staaten, so gilt sein Wohnsitz als in dem Staat gelegen, dessen Staatsangehöriger er war.

d) War der Erblasser Staatsangehöriger beider Staaten oder keines der Staaten, so regeln die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten die Frage in gegenseitigem Einvernehmen.

ABSCHNITT III

Besteuerungsregeln

Artikel 5

Unbewegliches Vermögen

1. Unbewegliches Vermögen, das einem Erblasser, der im Zeitpunkt des Todes seinen Wohnsitz in einem Vertragsstaat hatte, gehörte und das im anderen Vertragsstaat liegt, kann im anderen Staat besteuert werden.

2. Der Ausdruck „unbewegliches Vermögen“ hat die Bedeutung, die ihm nach dem Recht des Vertragsstaats zukommt, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall die Zugehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, für die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke gelten, die Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie die Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

3. Die Absätze 1 und 2 gelten auch für

egendom som tillhör företag och på fast egendom som användes vid utövande av fritt yrke eller annan liknande självständig verksamhet.

Artikel 6

Egendom nedlagd i fast driftställe och egendom, som ingår i stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke

1. Egendom (med undantag för egendom på vilken artiklarna 5 och 7 tillämpas), som är hänförlig till rörelsetillgångar nedlagda i ett företags fasta driftställe som arvlåtare, vilken vid dödsfallet hade hemvist i en avtals slutande stat, innehade i den andra avtals slutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Med uttrycket "fast driftställe" förstås en stadigvarande affärsanordning, där företagets verksamhet helt eller delvis bedrivs.

3. Uttrycket "fast driftställe" omfattar särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för utnyttjande av naturtillgång,

g) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete, som varar mer än tolv månader.

4. Såsom fast driftställe anses icke:

a) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,

d) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företagets räkning,

unbewegliches Vermögen eines Unternehmens und für unbewegliches Vermögen, das der Ausübung eines freien Berufes oder einer sonstigen selbständigen Tätigkeit ähnlicher Art dient.

Artikel 6

Vermögen einer Betriebstätte und Vermögen einer der Ausübung eines freien Berufes dienenden festen Einrichtung

1. Vermögen (ausgenommen das nach den Artikeln 5 und 7 zu behandelnde Vermögen), das Betriebsvermögen einer Betriebstätte eines Unternehmens ist, die ein Erblasser, der im Zeitpunkt des Todes seinen Wohnsitz in einem Vertragsstaat hatte, im anderen Vertragsstaat hatte, kann im anderen Staat besteuert werden.

2. Der Ausdruck „Betriebstätte“ bedeutet eine feste Geschäftseinrichtung, in der die Tätigkeit des Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

3. Der Ausdruck „Betriebstätte“ umfasst insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstätte,
- f) ein Bergwerk, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen,
- g) eine Bauausführung oder Montage, deren Dauer zwölf Monate überschreitet.

4. Als Betriebstätten gelten nicht:

a) Einrichtungen, die ausschliesslich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;

b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschliesslich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;

c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschliesslich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;

d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschliesslich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;

e) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för att för företagets räkning ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art.

5. Person, som är verksam i en avtalsslutande stat för företag i den andra avtalsslutande staten – härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i punkt 6 – behandlas såsom fast driftställe i den förstnämnda staten, om han innehar och i denna stat regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

6. Företag i en avtalsslutande stat anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid utövar sin vanliga affärsverksamhet.

7. Egendom (med undantag för egendom på vilken artikel 5 tillämpas), vilken ingår i stadigvarande anordning som arvlåtare, vilken vid dödsfallet hade hemvist i en avtalsslutande stat, innehade i den andra avtalsslutande staten för utövande av fritt yrke eller annan liknande självständig verksamhet, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 7

Skepp och luftfartyg

Skepp och luftfartyg, som användes i internationell trafik av ett företag, vilket tillhörde arvlåtare som vid dödsfallet hade hemvist i en avtalsslutande stat, samt lös egendom, som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg, får beskattas i den andra avtalsslutande staten, om företaget har sin verkliga ledning i denna andra stat.

e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschliesslich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen zu werben, Informationen zu erteilen, wissenschaftliche Forschung zu betreiben oder ähnliche Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen.

5. Ist eine Person – mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 6 – in einem Vertragsstaat für ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats tätig, so gilt eine im erstgenannten Staat gelegene Betriebsstätte als gegeben, wenn die Person eine Vollmacht besitzt, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschliessen und die Vollmacht in diesem Staat gewöhnlich ausübt, es sei denn, dass sich ihre Tätigkeit auf den Einkauf von Gütern oder Waren für das Unternehmen beschränkt.

6. Ein Unternehmen eines Vertragsstaats wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte im anderen Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

7. Vermögen (ausgenommen das nach Artikel 5 zu behandelnde Vermögen), das zu einer festen Einrichtung gehört, die einem Erblasser, der im Zeitpunkt des Todes seinen Wohnsitz in einem Vertragsstaat hatte, für die Ausübung eines freien Berufes oder einer sonstigen selbständigen Tätigkeit ähnlicher Art im anderen Vertragsstaat zur Verfügung stand, kann im anderen Staat besteuert werden.

Artikel 7

Schiffe und Luftfahrzeuge

Schiffe und Luftfahrzeuge, die im internationalen Verkehr von einem Unternehmen betrieben werden, das einem Erblasser gehörte, der in Zeitpunkt des Todes seinen Wohnsitz in einem Vertragsstaat hatte, und bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe oder Luftfahrzeuge dient, können im anderen Vertragsstaat besteuert werden, wenn sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens im anderen Staat befindet.

*Artikel 8**Övrig egendom*

Egendom på vilken artiklarna 5, 6 och 7 icke tillämpas beskattas, oavsett var egendomen är belägen, endast i den avtalsslutande stat där arvlåtaren hade hemvist vid dödsfallet.

*Artikel 9**Avräkning för skulder*

1. Skulder, för vilka sådan egendom som avses i artikel 5 utgör säkerhet, avräknas från värdet av denna egendom. Skulder, för vilka sådan egendom som avses i artikel 5 visserligen icke utgör säkerhet men som har uppkommit i samband med förvärv, ändring, reparation eller underhåll av sådan egendom, avräknas från värdet av denna egendom.

2. Om icke punkt 1 föranleder annat, skall skulder, som har samband med ett företags fasta driftställe eller med stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke eller annan liknande självständig verksamhet, samt skulder, som har samband med bedrivande av sjöfart eller luftfart, avräknas från värdet av sådan egendom som avses i artikel 6 respektive artikel 7.

3. Andra skulder avräknas från värdet av sådan egendom på vilken artikel 8 tillämpas.

4. Om skuld överstiger värdet av sådan egendom från vilket skulden enligt punkterna 1, 2 och 3 skall avräknas i en avtalsslutande stat, avräknas överskjutande belopp från värdet av övrig egendom som får beskattas i denna stat.

5. Uppkommer vid avräkning enligt föregående punkter skuldöverskott, avräknas sådant överskott från värdet av egendom, som får beskattas i den andra avtalsslutande staten.

*Artikel 8**Nicht ausdrücklich erwähntes Vermögen*

Das nicht nach den Artikeln 5, 6 und 7 zu behandelnde Vermögen kann ohne Rücksicht darauf, wo es sich befindet, nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, im dem der Erblasser im Zeitpunkt des Todes seinen Wohnsitz hatte.

*Artikel 9**Schuldenabzug*

1. Schulden, die durch das in Artikel 5 genannte Vermögen besonders gesichert sind, werden vom Wert dieses Vermögens abgezogen. Schulden, die zwar nicht durch das in Artikel 5 genannte Vermögen besonders gesichert sind, die aber im Zusammenhang mit dem Erwerb, der Änderung, der Instandsetzung oder der Instandhaltung solchen Vermögens entstanden sind, werden vom Wert dieses Vermögens abgezogen.

2. Vorbehaltlich des Absatzes 1 werden Schulden, die mit einer Betriebsstätte eines Unternehmens oder mit einer der Ausübung eines freien Berufes oder einer sonstigen selbständigen Tätigkeit ähnlicher Art dienenden festen Einrichtung zusammenhängen, und Schulden, die mit einem Betrieb der Schifffahrt oder Luftfahrt zusammenhängen, vom Wert des in Artikel 6 beziehungsweise des in Artikel 7 genannten Vermögens abgezogen.

3. Die anderen Schulden werden vom Wert des Vermögens abgezogen, für das Artikel 8 gilt.

4. Übersteigt eine Schuld den Wert des Vermögens, von dem sie in einem Vertragsstaat nach den Absätzen 1, 2 und 3 abzuziehen ist, so wird der übersteigende Betrag vom Wert des übrigen Vermögens, das in diesem Staat besteuert werden kann, abgezogen.

5. Verbleibt nach den Abzügen, die auf Grund der vorstehenden Absätze vorzunehmen sind, ein Schuldenrest, so wird dieser vom Wert des Vermögens, das im anderen Vertragsstaat besteuert werden kann, abgezogen.

KAPITEL IV

Metoder för undvikande av dubbelbeskattning

Artikel 10

1. Om arvlätare vid dödsfallet hade hemvist i Sverige, skall Sverige, om icke punkt 2 föranleder annat, från den enligt svensk lagstiftning fastställda skatten avräkna ett belopp motsvarande de skatter som erlagts i Schweiz för sådan egendom som enligt detta avtal får beskattas där. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga beloppet av den del av skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den egendom som får beskattas i Schweiz.

2. Om arvlätare, som vid dödsfallet hade hemvist i Sverige, var schweizisk medborgare utan att samtidigt vara svensk medborgare, skall Sverige från beskattning undantaga sådan fast egendom som avses i artikel 5 och som enligt avtalet får beskattas i Schweiz.

3. Om arvlätare, som vid dödsfallet hade hemvist i Schweiz enligt artikel 4, var svensk medborgare utan att samtidigt vara schweizisk medborgare och om han inom fem år närmast före dödsfallet hade hemvist i Sverige, får Sverige, utan hinder av övriga bestämmelser i avtalet, beskatta kvarlåtenskapen enligt svensk lagstiftning. Denna bestämmelse påverkar icke den beskattningsrätt Schweiz erhållit enligt avtalet. Sverige skall, från den del av skatten som enligt svensk lagstiftning beräknats på sådan egendom på vilken artikel 8 är tillämplig, avräkna ett belopp motsvarande de skatter som erlagts i Schweiz för samma egendom.

4. Om arvlätare vid dödsfallet hade hemvist i Schweiz, skall Schweiz från beskattning undantaga egendom, som enligt avtalet får beskattas i Sverige.

5. Om egendom enligt avtalet är undantagen från beskattning får hänsyn likväl tagas till egendomen vid bestämmandet av skatten

ABSCHNITT IV

Methoden zur Vermeidung der Doppelbesteuerung

Artikel 10

1. Hatte der Erblasser im Zeitpunkt des Todes seinen Wohnsitz in Schweden, so rechnet Schweden, vorbehaltlich des Absatzes 2, auf die nach seinem Recht festgesetzte Steuer den Betrag an, der den Steuern entspricht, die in der Schweiz für das Vermögen gezahlt werden, das nach diesem Abkommen in der Schweiz besteuert werden kann. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf das Vermögen entfällt, das in der Schweiz besteuert werden kann.

2. War der Erblasser, der im Zeitpunkt des Todes seinen Wohnsitz in Schweden hatte, schweizerischer Staatsangehöriger ohne gleichzeitig schwedischer Staatsangehöriger zu sein, so nimmt Schweden unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 5, das nach dem Abkommen in der Schweiz besteuert werden kann, von der Besteuerung aus.

3. War ein Erblasser, der im Zeitpunkt des Todes nach Artikel 4 seinen Wohnsitz in der Schweiz hatte, schwedischer Staatsangehöriger ohne gleichzeitig schweizerischer Staatsangehöriger zu sein und hatte er innerhalb der letzten fünf Jahre vor seinem Tod einen Wohnsitz in Schweden, so kann Schweden das Nachlassvermögen ungeachtet anderer Bestimmungen des Abkommens nach schwedischem Recht besteuern. Die nach dem Abkommen in der Schweiz zulässige Besteuerung bleibt unberührt. Schweden rechnet auf den Teil der nach seinem Recht festgesetzten Steuer, der auf das nach Artikel 8 zu behandelnde Vermögen entfällt, den Betrag an, der den Steuern entspricht, die in der Schweiz für das gleiche Vermögen gezahlt werden.

4. Hatte der Erblasser im Zeitpunkt des Todes seinen Wohnsitz in der Schweiz, so nimmt die Schweiz Vermögen, das nach dem Abkommen in Schweden besteuert werden kann, von der Besteuerung aus.

5. Ist Vermögen nach dem Abkommen von der Besteuerung ausgenommen, so kann es bei der Festsetzung der Steuer für das

på övrig egendom eller vid beräkningen av skattesatsen för egendomen.

KAPITEL V

Särskilda bestämmelser

Artikel 11

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall icke i den andra avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav, som medborgarna i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastade.

2. Uttrycket "medborgare" åsyftar:

a) alla fysiska personer, som är medborgare i en avtalsslutande stat;

b) alla juridiska personer och andra sammanslutningar, som har bildats enligt gällande lag i en avtalsslutande stat.

3. Beskattningen av fast driftställe, som företaget i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna stat, som bedriver samma verksamhet.

Denna bestämmelse anses icke medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådana personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skatnesättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medges personer med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall icke i den förstnämnda staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än

andere Vermögen oder zur Bemessung des Satzes dieser Steuer gleichwohl in Rechnung gestellt werden.

ABSCHNITT V

Besondere Bestimmungen

Artikel 11

Gleichbehandlung

1. Die Staatsangehörigen eines Vertragsstaats dürfen im anderen Vertragsstaat weder einer Besteuerung noch einer damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender sind als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen die Staatsangehörigen des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen unterworfen sind oder unterworfen werden können.

2. Der Ausdruck „Staatsangehörige“ bedeutet:

a) alle natürlichen Personen, die die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaats besitzen;

b) alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in einem Vertragsstaat geltenden Recht errichtet worden sind.

3. Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats im anderen Vertragsstaat hat, darf im anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben.

Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den im anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermässigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er den in seinem Gebiet ansässigen Personen gewährt.

4. Die Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise, unmittelbar oder mittelbar, einer im anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen im erstgenannten Staat weder einer Besteuerung noch einer damit zusammenhängenden Verpflichtung unterwor-

den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav, som andra liknande företag i denna förstnämnda stat är eller kan bli underkastade.

5. Med uttrycket "beskattning" avses i denna artikel skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 12

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person gör gällande, att i en avtalslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medför eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, äger han – utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning – göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i endera staten.

2. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men ej själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalslutande staten i syfte att undvika en mot avtalet stridande beskattning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som ej omfattas av avtalet.

4. Om gåva eller förskott på arv underkastas gåvoskatt, kvarlåtenskapsskatt eller arvsskatt både i Sverige och i Schweiz, skall de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna genom ömsesidig överenskommelse söka lösa frågan om dubbelbeskattning i enlighet med principerna i avtalet. Dessa bestämmelser tillämpas, utan hinder av artiklarna 1 och 2, även beträffande personer, som icke har hemvist i någon avtalslutande stat, samt på skatter på gåvor under livstiden.

fen werden, die anders oder belastender sind als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

5. In diesem Artikel bedeutet der Ausdruck "Besteuerung" Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 12

Verständigungsverfahren

1. Ist eine Person der Auffassung, dass die Massnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung geführt haben oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach innerstaatlichem Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde eines der beiden Staaten unterbreiten.

2. Hält diese zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird.

3. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen, die im Abkommen nicht behandelt sind, vermieden werden kann.

4. Werden Schenkungen oder Vorempfänge sowohl in Schweden als auch in der Schweiz einer Schenkungs-, Nachlass- oder Erbschaftsteuer unterworfen, so werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten sich bemühen, in gegenseitigem Einvernehmen die Doppelbesteuerung nach den im Abkommen enthaltenen Grundsätzen zu beseitigen. Diese Bestimmung gilt ungeachtet der Artikel 1 und 2 auch für Personen, die in keinem Vertragsstaat einen Wohnsitz haben und für Steuern von Schenkungen unter Lebenden.

5. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter.

Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom ramen för en kommission bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna.

Artikel 13

Diplomatiska och konsulära befattningshavare

1. Detta avtal påverkar icke de privilegier i beskattningshänseende, som enligt folkrättens allmänna regler eller föreskrifter i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

2. I den mån egendom på grund av diplomatiska eller konsulära privilegier, vilka tillkommer en person på grund av folkrättens allmänna regler eller mellanstatliga avtal, icke beskattas i den mottagande staten, får beskattning ske i den sändande staten.

KAPITEL VI

Slutbestämmelser

Artikel 14

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna utväxlas i Bern snarast möjligt. Avtalet träder i kraft den dag då ratifikationshandlingarna utväxlas och dess bestämmelser tillämpas på kvarlåtenskap efter personer som avlider denna dag eller senare.

2. Med ikraftträdandet av detta avtal upphör avtalet den 16 oktober 1948 mellan Konungariket Sverige och Schweiziska Edsförbundet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap att gälla. Dess bestämmelser tillämpas icke längre på skatter beträffande vilka förevarande avtal tillämpas enligt punkt 1.

5. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren. Erscheint ein mündlicher Meinungsaustausch für die Herbeiführung der Einigung zweckmässig, so kann ein solcher Meinungsaustausch in einer Kommission durchgeführt werden, die aus Vertretern der zuständigen Behörden der Vertragsstaaten besteht.

Artikel 13

Diplomatische Vertreter und Konsularbeamte

1. Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den diplomatischen Vertretern und Konsularbeamten nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Vereinbarungen zustehen.

2. Soweit Vermögen wegen der einer Person nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer zwischenstaatlicher Verträge zustehenden diplomatischen oder konsularischen Vorrechte im Empfangsstaat nicht besteuert werden, steht das Besteuerungsrecht dem Entsendestaat zu.

ABSCHNITT VI

Schlussbestimmungen

Artikel 14

Inkrafttreten

1. Dieses Abkommen soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Bern ausgetauscht werden. Das Abkommen tritt an dem Tag in Kraft, an dem die Ratifikationsurkunden ausgetauscht werden, und seine Bestimmungen finden auf Nachlässe von Personen Anwendung, die an oder nach diesem Tag sterben.

2. Mit dem Inkrafttreten dieses Abkommens tritt das Abkommen zwischen dem Königreich Schweden und der Schweizerischen Eidgenossenschaft zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Erbschaftsteuern vom 16. Oktober 1948 ausser Kraft. Seine Bestimmungen finden nicht mehr Anwendung auf Steuern, auf die dieses Abkommen nach Absatz 1 anzuwenden ist.

Artikel 15
Upphörande

Detta avtal förblir i kraft till dess det uppsagts av endera avtalslutande staten. Vardera avtalslutande staten kan på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse senast sex månader före utgången av ett kalenderår. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla beträffande kvarlåten- skap efter personer som avlider efter utgång- en av det kalenderår till vars slut avtalet upp- sagts.

Till bekräftelse härav har härtill vederbör- ligen bemyndigade ombud undertecknat det- ta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm den 7 februari 1979, i två exemplar på svenska och tyska språken, vilka båda texter har lika vitsord.

För Konungariket Sverige:
Hans Blix

För Schweiziska Edsförbundet:
Jacques-Bernard Rüedi

Artikel 15
Ausserkrafttreten

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem der Vertragsstaaten ge- kündigt worden ist. Jeder Vertragsstaat kann das Abkommen auf diplomatischem Weg unter Einhaltung einer Frist von mindestens sechs Monaten zum Ende eines Kalender- jahres kündigen. In diesem Fall findet das Abkommen nicht mehr auf Nachlässe von Personen Anwendung, die nach Ablauf des Kalenderjahres verstorben sind, zu dessen Ende das Abkommen gekündigt worden ist.

ZU URKUND dessen haben die hierzu ge- hörig Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit Siegeln versehen.

GESCHEHEN zu Stockholm im Doppel, am 7. Februar 1979 in deutscher und in schwedischer Urschrift, die gleicherweise authentisch sind.

Für das Königreich Schweden:
Hans Blix

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft:
Jacques-Bernard Rüedi

Verhandlungs- und Paraphierungsprotokoll

1. Nach Verhandlungen zwischen einer schweizerischen und einer schwedischen Delegation im September 1976 in Bern und im Oktober 1977 in Stockholm wurde am 20. Oktober 1977 ein in deutscher Sprache abgefasster Entwurf zu einem Abkommen zwischen der Schweizerischen Eidgenossenschaft und dem Königreich Schweden zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Nachlass- und Erbschaftsteuern paraphiert.

2. Die schwedische Delegation wird sobald als möglich die schwedische Fassung des Entwurfs der schweizerischen Delegation zustellen.

3. Die beiden Delegationen werden sich dafür einsetzen, dass ihre Regierungen bald die Ermächtigung zur Unterzeichnung des Abkommens erteilen werden.

4. Zur Frage des von der schwedischen Delegation zur Diskussion gestellten Austausches von Informationen vertrat die schweizerische Delegation die Auffassung, dass der Zweck eines Doppelbesteuerungsabkommens in der Vermeidung der internationalen Doppelbesteuerung besteht und dass die für die richtige Anwendung und die Vermeidung des Missbrauchs eines Abkommens benötigten Informationen schon auf Grund der bestehenden Bestimmungen über das Verständigungsverfahren usw. ausgetauscht werden können. Eine besondere Bestimmung über den Austausch von Informationen sei deshalb entbehrlich; denn selbst eine ausdrückliche Bestimmung könnte wegen des Zwecks des Abkommens nur den Austausch von Informationen vorsehen, die zur richtigen Anwendung und zur Vermeidung der missbräuchlichen Inanspruchnahme eines Abkommens notwendig sind. Die schwedische Delegation hat diese Erklärung zur Kenntnis genommen und auf eine besondere Bestimmung über den Austausch von Informationen verzichtet.

Förhandlings- och paraferingsprotokoll

1. Efter förhandlingar mellan en schweizisk och en svensk delegation i september 1976 i Bern och i oktober 1977 i Stockholm paraferades den 20 oktober 1977 ett på tyska språket avfattat förslag till avtal mellan Schweiziska Edsförbundet och Konungariket Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap och arv.

2. Den svenska delegationen skall snarast möjligt tillställa den schweiziska delegationen den svenska texten av förslaget.

3. De båda delegationerna skall verka för att deras regeringar snarast lämnar bemyndigande att underteckna avtalet.

4. Beträffande den av den svenska delegationen väckta diskussionen i fråga om utbyte av upplysningar företrädde den schweiziska delegationen den uppfattningen, att ändamålet med dubbelbeskattningsavtal är att undvika internationell dubbelbeskattning samt att de upplysningar, som är erforderliga för en riktig tillämpning och för förhindrande av missbruk av ett avtal, kan utbytas redan på grund av förefintliga bestämmelser om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse osv. En särskild bestämmelse om utbyte av upplysningar kunde därför undvaras, ty även en uttrycklig bestämmelse kunde på grund av avtalets ändamål avse endast sådana upplysningar som är nödvändiga för en riktig tillämpning och för förhindrande av missbruk av avtalet. Den svenska delegationen har tagit del av denna förklaring och avstått från en särskild bestämmelse om utbyte av upplysningar.

Ausgefertigt in Stockholm, am 20. Oktober 1977, in zwei Exemplaren in deutscher Sprache.

Für die Schweizerische
Delegation:
M. Widmer

Für die Schwedische
Delegation:
Yngve Hallin

Upprättat i Stockholm den 20 oktober 1977 i två exemplar på tyska språket.

För den schweiziska
delegationen:
M. Widmer

För den svenska
delegationen:
Yngve Hallin

